

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
felhasználások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi része
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Darányi válasza.

Pécs, 1900. március 20.

Bartha Ödön a képviselőház szombati ülésén utalva az osztrák birodalmi gyűlés amaz egyhangú határozatára, a mely a kormányt a Magyarszággal kötött állatforgalmi egyezmény megváltoztatására utasította, kérdést intézett Darányi miniszterhez, vajjon ezek után is állja-e még szavát, melylyel kijelentette, hogy az állatforgalmi egyezmény is integrans része a kiegyezésnek s így ezzel együtt áll vagy bukik az egész kiegyezés?

Erre a kérdésre válaszolt tegnap Darányi és válaszában hangsúlyozta, hogy ha az állatforgalmi egyezmény bármelyik részében valamelyik állam által az egész idő tartamára (1907. év végéig) változatlanul meg nem tartatnék, ezt a körülményt a két állam közötti azon viszonyosság megsértésének tekintik, amelyen a kölcsönös gazdasági ügyek egész rendezése alapul.

Hozzátette a miniszter: azt hiszem, ez eléggé tiszta és eléggé világos. — Nos ebben igaza van a miniszter úrnak, de válaszában további folyamán, a melyben a viszonyosság megsértése esetén való teendőkről és intézkedésekről beszélt, már sajnos nélkülözzük ezt a félremagyarázhatatlan világosságot. Arra az esetre ugyanis, ha az állatforgalmi egyezmény határozatainak be nem tartásával tényleg bekövet-

keznek a viszonyosság megsértése, utalt a miniszterelnök programbeszédében tett arra a kijelentésre, hogy ebben az esetben a kormány a szükséges javaslatokat haladék nélkül az országgyűlés elé terjeszti s a mennyiben a célra azonnali intézkedések szüksége forog fenn, a kormány a szükséges intézkedéseket rendeleti uton lépteti életbe.

Persze, ha az ember a törvénykönyvet kézbe vevén, annak határozmányai alapján akarna következtetni azokra a „szükséges javaslatokra“, a melyek ily esetben előterjesztendők, másra, mint az önálló gazdasági berendezkedést életbeléptető javaslatokra nem is gondolhatna. Meg van ugyanis írva a törvényben, hogy a vám- és kereskedelmi szövetség kölcsönös alku útján köttetik, melynek részletes feltételeit a két fél felelős miniszteriumai közös egyetértéssel állapítják meg s ezeket mindegyik a saját parlamentje elé terjeszti s a két országgyűlés megállapodásai lesznek Ő Felsőge szentesítése alá terjesztendők. A mennyiben pedig ilyen megállapodás nem létesülne, az ország önálló törvényes intézkedési jogát magának fenntartja s minden jogai e részben is sértetlenek maradnak, a mely jogokat az 1867: XII. t. c. 58. §-a olyképp határoz meg, hogy a kereskedelmi ügyek közössége nem foly a pragmatika szankcióból, mert annak értelmében a magyar

korona országai, mint a fejedelem többi erszágaitól jogilag külön álló országok, saját felelős kormányuk és törvényhozásuk által intézkedhetnek és *vámvonatok által szabályozhatják kereskedelmi ügyeiket.*

A kereskedelmi ügyek közössége, a közös vámterülettel és közös bankkal, tehát csak akkor és addig állhat fenn, a mikor és a meddig erre nézve a kereskedelmi szövetség a két állam között a törvényben előirt módon létesül. Mihelyt ez nem következik be, helyre áll a korábbi állapot: a kereskedelmi ügyeknek önálló intézése és szabályozása külön vámvonatokkal.

Ezen a tiszta és világos tényálláson azonban hatalmas rést ütöttek már tavaly azzal a fikcióval, hogy a két kormány között létrejött szövetségi javaslatoknak a törvény által megkívánt törvényhozási elfogadását Ausztriában csupán mechanikus akadályok gátolják, mert a Reichsrath zavarai nem engedik annak többségét a javaslatok elfogadásával érvényesülni. Ezért ez akadályok elhárításáig eltekinthetnek vélték az osztrák birodalmi gyűlés hozzájárulásától, mert az osztrák alkotmány kiegészítő eszközével, a császárparagrafussal biztosíthatni vélték a kormányok között létrejött kiegyezés betartását Ausztriában.

Igy jött létre a kiegyezést egyoldalú rendelkezéssel a viszonyosság feltétele mellett megállapító magyar törvény; pedig

A „Pécsi Figyelő“ tarcája.

Mindnyájunkat érhet baleset.

Irta: Cank Muki.

— A „Pécsi Figyelő“ szerkesztői tarcája.

Stenzl Miksa úr szigorú papa volt. Elmondhatjuk róla, hogy zord papa volt.

Vannak ugyanis a közéletben nyájias és szelid családapák, vannak komoly családfejek, de vannak valóságos tirannusok is s ezek mindnyájan szeretik családjukat. Egyik így, a másik úgy. Minden embernek van életfilozófiája, a melyet nem az iskolában tanul, hanem a melyet mindenki önmagának állít fel s a melytől a legkritikusabb pillanatban sem tér el sohasem.

A nyájias és szelid papáknak más például az életfilozófiájuk, mint a komolyaké, ezeké ismét különbözik a tirannusokétól; de filozófiájában ott találjuk a szeretetet, persze más és más szem- és nézponatokon nyugszik mindegyik filozófia.

E különböző papák aztán a családban is különböző állást foglalnak el.

A nyájias és szelid papák rendszerint papucs alatt görnyednek, habár észrevétlenül. A komoly családfejek megosztják a családi kormányt a feleséggel s ketten uralkodnak a kis köztársaságon. A tirannus minden jogot ma-

gának vindikál s nem tűr ellenmondást senkitől sem, mert a család érdekét — mint mondani szokta — senkisé ismeri jobban és senki sem viseli szíven úgy, mint ő. A házban mindennek úgy kell történnie, a hogy ő akarja és jaj annak, a ki az ő akaratának ellenszegül.

Ilyen kaliberű családapa volt Stenzl Miksa úr is.

Valljuk meg azonban, hogy Stenzl Miksa urat neje imádta, gyermekei rajongtak érte. Minden szigorúsága mellett tudott szerelmes férj és gyöngéd apa is lenni. S valljuk meg őszintén, hogy gyermekeiben nem tapasztalt soha senki sem makrancosságot, a legparányibb kényességet. Az ételben nem válogattak, a nyaláncságok után nem epekedtek. Ha vendégek jöttek, illedelmesen viselték magukat, nem rakoncátlantokdaktak, nem másztak össze a látogatót, hanem szépen visszavonultak a gyerekszobába s csendben eljászadoztak.

Szóval meglátszott az egész családon, hogy erős kezekben van a kormány gyeplője.

Egy alkalommal Stenzl Miksa úr kitűntetett.

— Jöjjön el barátom — mondá — vasárnap hozzám ebédre.

Megjegyzendő, hogy mikor ebédre van szó, mindig helyt állok.

— Nagyon megtisztel Stenzl úr. A meghívást köszönettel elfogadom — feleltem én.

— Tehát elvárom.

Ezzel elváltunk.

Tünődtem, hogy vajjon miért hívott meg engem ebédre? Ha volna bálozó leánya, vagy valami szivességet tettem volna neki, akkor még érteném, de így nem tudtam kiokosodni. Arra gondoltam, hogy valamire fel akar kérni. De mire?

Nem sokáig törtem a fejemet. Az ebédet anélkül is el fogom költeni, gondoltam magamban.

De mégis furcsa volt előttem az egész. Még a nejehez sem volt soha szerencsém. Világos, hogy előbb tiszteletemet teszem. Majd holnap elmegyek egy nőbel-vizitre.

Szalomba vágtam magam másnap s elmentem vizitálni Stenzl úrékhoz. Nem a legjobban éreztem magam utközben. Vissza is akartam fordulni. Stenzl aligha lesz még otthon s én, mint ismeretlen egyedül állítsak be feleségéhez? Nem félek ugyan a hölgyektől, de jelen esetben furcsának találtam a helyzetemet.

Elérkeztem a házig, hol Stenzl úr lakott. Becsengettem.

— Kit tetszik keresni? — kérdezte a szobaleány.

— Stenzl urat! — válaszoltam én.

— Még nincs itthon.

— Hát ő nagysága?

— A nagysága látogatába ment. Mindketten majd úgy negyed egy felé jönnek haza.

addig, míg a hatvanhetes törvény változatlanul fennáll, ezt az intézkedést törvényesnek tekinteni nem lehet, ha százszor iktatják is a törvénybe, mert meg van írva a hatvanhetes törvényben, hogy Magyarország semmiféle közös érdekű ügyre nézve mással, mint Ausztria alkotmányos képviselőjével érintkezésbe nem léphet; de meg van írva az osztrák alkotmányi alaptörvényben az is, hogy a 14. §. semmiféle közös érdekű ügyre nézve nem alkalmazható.

De egyszer már rajta lévén a lejtőn, természetes, hogy azon gurulunk tovább s kétségtelen, hogy következzenek be Ausztria részéről a viszonyosságnak bármiféle megsértése, kereskedelmi ügyeink önálló szabályozása, a közösségnek a gazdasági kérdésekben való megszüntetése nem fog bekövetkezni soha; addig legalább nem, míg a mai kormány áll az ügyek élén s a mai többség támogatja annak bécsi parancsra készült intézkedéseit.

Darányi is, ki oly nagy világosságra törekedett annak meghatározásában, hogy mi tekintessék a viszonyosság megsértésének, a legnagyobb óvatossággal kerülte annak precíz megjelölését, hogy mi lesz hát a kormány javaslata a viszonyosság megsértése esetében. Pedig hát ugyancsak rövid és világos s a mi fő, a törvénynek egyedül megfelelő lett volna az a kijelentés, hogy mivel a viszonyosság megsértésével megdőlt az egész kiegyezés, ennek bekövetkezése esetén fölállítjuk az önálló magyar vámtérületet. De ilyesmit egy világért ki nem szalasztott volna száján, hanem valóságos dodonai rugalmassággal csak annyit jelzett, hogy a teendő intézkedések olyanok lesznek, a melyek az ország pénzügyi és közgazdasági érdekeinek megóvására és érvényesítésére szükségesek.

Nos, tisztelt miniszter úr, kár annyira bujkálni a frázisok mögött, tessék inkább világosan kijelenteni, hogy történjenek bármi, a gazdasági közösségnek mai állapotán önök változtatni semmi szín alatt nem

Hála Isten — gondoltam magamban. Így a legkönnyebben estem át az első viziten.
— Ha megjönnek, adja át névjegyemet.
— Igen is kérem.

Azzal rehampolka-tempóban mentem a dolgom után.

Elérkezett a vasárnap.

Reggel felébredvén, első gondolatom is az volt, hogy ma Stenzl Miksa úrnál fogok ebédelni. A délelőtti folyamán folytonosan az forgott a fejemben s nem tudtam kiverni. Izgatottan vártam az időpontot, mikor elindulhatok ebédre. Hányszor megnéztem az órát, csoda, hogy ki nem kopott. De nagyon izgatott az ebéd. Nem is annyira az ebéd, mint inkább az ok, melynek a meghívást köszönhettem. Reméltem, hogy meg fogom tudni.

— No most elindulok — gondoltam magamban. Végigkefélttem ruhámat és végig néztem magamat.

— Minden rendben van. Mehetek.

Elindultam, oda is értem. A szobaleány bejelentett s bebocsájtott.

Keresztülvén a bemutatkozáson, sablonszerűen kezdtek a napi eseményeket tárgyalni. Pompásan elbeszélgettük azt a negyedórát, a mi az ebéd előtt hátra volt. Stenzl Miksa úrnak, mondhatom, nagyon kedves neje van. Szellemesen el tud csevegni s a mi a fő, a vendégnek soha sem kell töprengenie, hogy hát tulajdonképen miről is kellene beszélni? Ha valaki Stenzl-nével beszél, tapasztalni fogja,

fognak. Hisz ezt ugyis tudja mindenki ebben az országban: mert ha önök igazán állnának még a hatvanhetes törvénynek az alapján, a Reichsrath legutóbbi határozata után minden további okoskodás nélkül kötelességük lenne előterjeszteni a gazdasági elkülönzésről szóló javaslatot. A Reichsrathnak ez a határozata ugyanis visszavetése a császárpáragrafussal életbe léptetett átlatforgalmi egyezménynek, tehát az osztrák alkotmány értelmében eo ipso hatályát veszítette.

Önök azonban e helyett azt mondják a magyar törvényhozás színe előtt, hogy ne vegyék az osztrák törvényhozás egyhangú határozatát komolyan, mert annak kormánya nem hederít rá, hanem világos alaptörvény ellenére végre fogja hajtani azt a rendeletet, a melyet az alkotmányos népképviselő visszavetett.

Még meg is éljenezte a magyar parlamenti többség a miniszternek ezt a frivol kijelentését. Vajjon akkor is éljenezni fognak, ha az ő határozatukra fogja rámondani az osztrák abszolútizmus, hogy nem veszi komolyan? No ettől nem kell tartani, mert a magyar parlamenti többség soha sem mond ki határozatot, a mely Bécsben előre szentesítve ne lenne, ha belé veszekedik is az ország.

Elfogott betörőbanda.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. március 20.

Megirtuk röviden lapunk tegnap esti számában, hogy láncokra verve három kirihedt betörő cigányes család jeles tagjait hozták be a csendőrök a pécsi kir. ügyészség fogházába.

A Baranyavármegyében már huzamosabb idő óta garázdálkodó Kolompár, Petrovics és Kovács családok ezek, melyeknek tagjai mint rendszeres foglalkozást űzték a betörést. Vér nem tapad eme emberek kezéhez, mert — szerencsére — a cigánynép nem igen szereti a vért s gyáva a gyilkossághoz.

hogy a témakból kifogyhatlan, mint legtöbb tagja a gyengédebb nemnek, de meg is lehet hallgatni azt, a mit beszél.

Kevés vártatva asztalhoz ültünk. Nem fogom leírni a fogásokat, pedig érdemes volna igazán. A gyerekek is az asztalhoz ültek. Bámultam illemtudásukat, Mintha nem is lettek volna ott. Mindmegannyi évomasina. A szájuk folyton járt, de hang nem jött ki azon, csak ételt vettek be folyton rajta.

Elkérdeztem a nevüket. Szép hangosan, értelmesen mondták egymásután. Atyjuk meg volt velük elégedve. Én is.

Ebéd alatt beszélünk a színházról, a mulatságokról, az általános nyomorról, az angol-búr háborút is letárgyaltuk. Tőviről-hegyire kikerdeztünk, vajjon az angoloknak fogom-e pártját, vagy a búrokkal érzek-e?

Mint minden erős függetlenségi érzelmű férfi, habozás nélkül a búrok mellé állok — nyilvánítam érzelmemet.

— Köszönöm barátom — felelé ő — csak ezt akartam tudni. Nem csalódtam önben.

Kezet nyújtott, én is. Szívélyesen meg rázta az asztalon át kezemet. Meg voltam hatva, teljes érzéssel ettem tovább.

— A búrookra emelem poharamat — kiálték fel lelkesen.

Kocintottunk. Az asszony is velünk kocintott. A gyerekek poharai is összezsundultak. Mind búr-párti volt. Egyiket azonban lelkesedése annyira elragadta, hogy mikor pohara

Nagy dolognak kell már annak lenni, ha a cigány fegyvert fog embertársára, mert ilyenkor vagy saját biztonsága követeli a vérontást, vagy a boszu viszi rá, melynek kielégítésében minden cigány valóságos — olasz.

A Kolompár, Petrovics és Kovács családok azonban számos betöréseik és lopásaik közben mindig kerülték azt, hogy emberekkel összetalálkozzanak s többnyire a szőlőhegyek őrizetlen pincéibe, vagy oly házakba törtek be, melyekről tudták, hogy a haznép nincs odahaza s rendszerint elelmet, melyet elto-gyaszítottak s kisebb könnyen értékesíthető gazdasági eszközöket loptak.

A jeles banda tagjai: Kolompár József, Kolompár Mátyás és Kolompár Mihály berkesdi lakosok, Petrovics Adam, Petrovics József, Petrovics Mátyás és Petrovics János szintén berkesdi lakosok, továbbá Kovács Ferenc, Kovács Ferenc István, Kovács Sándor, Kovács János és Kovács Adam bükkösi és borjádi lakosok. A három »család« külön-külön a »maga kezére« dolgozott s az utóbbi időben a következő betöréseket követték el:

Romonyán Kis Péter házába törtek be s annak padlásáról nagyobb mennyiségű burgonyát loptak, Kriszt Frigyes éléskamrájából pedig két sonkát.

Kéménden Cserdi Istvántól három kas méhet, Kirschiny Adam pincéjéből néhány gazdasági eszközt loptak.

Pereken Szondy Alajos pincéjéből a szomjukat csillapították, amennyiben onnan két hordó vörösbort és egy hordó pálinkát garítottak el.

Kátolyban Dralovits Mátyás szőlőjéből egy egész ekét s néhány zsák burgonyát loptak.

Berkesden Thomas Mihály tyukolját törtek fel s abból husz pár csirkét, Cseke Jánostól a csirke pecsenye mellé szükséges kenyérhez való lisztet loptak.

Ellenden Bóra János pincéjét tisztelték meg látogatásukkal, de ott mit sem találva, Mayer József ugyancsak ellendi lakos pincéjéből 40 zsák krumplit emeltek el.

Nagy-Közáron Budai József szőlőhegyi lakos pincéjéből, miután ott az ajtóról a zart lefeszítették, három bődön zsirt »szereztek«.

Hosszuhetényen ismét bort és pecsenyét szereztek. Éjnek idején betörték Hegyesy László hosszuhetényi plébános martonfai szőlőjének pincéjébe s onnan 15 liter fehér bort loptak. S míg a banda egy része ezen meszterkedett, a másik része sem henylt, mert után nyult, azt feldöntötte. Tartalma persze kifolyt.

Stenzl Miksa ur szigorú arcot vágott.

— Zoltán, távozzál az asztaltól — förmedt a megijedt gyerekekre.

— De uram! — mondtam én.

— Semmi de! Ha nem tud tisztességesen étkezni, ne üljön tisztességes emberek között.

— De hisz most az egyszer elnézheti azt a csekély hibát — fogtam a gyerekek pártját.

— Nem nézem el! Miért nézem el? — kérde ő.

— De mért ne nézze el? — kérdém én.

— Mert nincs nagyobb boszuságom, mint mikor ebéd közben valaki vizet vagy plane bort dönt az asztalra. — Nincs pardon! — Zoltán takarodjál!

A megrémült fiu egészségünkre kívánván az ebédet, visszavonult terméibe. Stenzl ur pedig ismét megszelidült s szónoki hévvel magasztalta a búrok szabadságszeretét s hősiességét.

Épen a nyulat hozták be. Stenzl ur, miközben vett egy darabot, folytonosan deklamált

— . . . mert tessék elhinni uram, hogy igaz az a közmondás: Nem szül gyáva nyulat Nubia párduca!

— Kétségkívül igaz — felelém egykedvűen — s azt hiszem, hogy ezt a nyulat sem Nubia párduca szülte, melyet most eszünk.

ezek meg Seszták Lajos hosszuhetényi lakos udvarán a tyúkólat tizenöt pár csirkével együtt ellopták.

Pécsváradon aztán merészebb vállalatba fogtak. Valami uton-módon értesültek, hogy Driesz Lajos pécsváradai ügyvéd martonfai szőlőjének lakóháza üresen áll s felhasználva ezt az alkalmat, oda törtek be. Latogatásuk eléggé eredményes volt. Ezüst evőeszközöket, kávé csészéket, porcellán edényt, egy két-csővű puskát s egy tükröt loptak, mely tárgyakon lassacskaán potom áron túladtak.

Virágon Stengle János puskáját lopták el, *Villányon* pedig Haasz György kétsővű pompás vadászfegyverét.

Utolsó látogatásuk *Mohácson* volt, hol Zimmermann Ferenczétől — míg az asszony a nagyharsányi vásáron időzött — tizenkét vég gyorsot s több ruhaneműt vittek el.

Az egymást ugyszólván nyomom érő panaszok és feljelentések természetesen felköltötték a figyelmét a hatóság embereinek, kik kettőzött figyelemmel kísérték a jelessé vált cigányok működését, míg végre sikerült Berkesden és Borjádán a három hirhedt cigánycsaládot összefogdosni.

A cigányoknál letartóztatásuk alkalmával két kétsővű vadászfegyvert, egy Flaubert puskát, nagyobb mennyiségű ruhaneműt s negyven korona készpénzt találtak.

S most a tizenkét cigány tegnap óta kissé kényelmetlen karpereccel a kezeiken a pécsi kir. ügyészség fogházában várják méltó büntetésüket, melyre kétségtelenül alaposan rászolgáltak.

Hírek.

Pécs, 1900. március 20.

Hősök utja.

Irta: Balogh István.

Segesvári csatatéren,
Lenn a sirnak lágy öleiben,
Réges-régen eltemetve,
Még siratva, nem feledve,
A névtelen félistenek
Ott alusznak, álmodoznak mélyen.

Elesendesült a harci zaj,
Ágyu nem dörög, kürt nem rivall;
Vadvirágos sirdomb felett
Langyos szellő szárnyán lebeg

— Nem! Biztosíthatom uram, hogy nem!
— válaszolá Stenzl ur — mert a buroknál még a nyulak sem nyulak, hanem azok is párducok!

— ??? Tessék?

— Magas önnek e gondolat! — gondolám!

— No nem annyira magas, mint inkább merész — felelém nyugodtan.

— Merész? s ezt ön mondja, ki csak-ugy rokonszenvez a burokkal, mint én? Csálódttam önben uram, keservesen csálódttam. Tehát ön nem szívvél-lélekkel burpárti?

— Fogadom!

— Akkor mért vonta ön kétségbe állításomat? Miért mondá, hogy az merész gondolat?

— Mert a buroknál tudtommal egyáltalában nem is léteznek nyulak.

— Keblemre barátom! — Laura, öleld meg őt!

— Kérem, tessék! Csak egész bátran — bátorítottam az ámuló asszonyt.

Hiába bátorítottam, ő nem bátorodott fel. Nem ölelt meg, csak a kezét nyújtotta, azt is szerencsétlenségére, mert fellökött egy telt poharat s a bor előnté terítékemet. Ruhámra is ráfolyt.

Stenzl ur ismét mérges lett; nagyon mérges. Némán vártuk szavait. Elhültem és leültem. Az asszony is elhült, de nem üt le, mert megmeredtek lábai az ijedségtől.

Az emlék hű pillangója
S enyeleg a nyugvók álmaival.

Ott a sirban ott álmodik,
Társaival a dalmok is;
Álmodik a szabadságról,
Boldog, szabad, szép hazáról
S álmaiból messze tájon,
Dalos virág-erdő fakadozik.

De március Idusára,
Felpattan a sirhant zára;
Hősök árnya hős éjtélen
Egytől egyig mind megjelen:
Álmaikból felriaszta
Rabbilincsek csörgő csikorgása.

S szél a dalmok: »Hős vitézek,
Szabadságért halni készek,
Szép hazánkra békés napok
Hő sugára, fénye ragyog;
Érc-karunkra, fegyverünkre
Nincs szüksége most a magyar népnek.

Haj, de messze, messze délen,
Véres felleg száll az égen;
Ágyu bömböl, fegyver ropog . . .
Egy maroknyi nép harcol ott
Életért és szabadságért,
A zsarnok-ság fegyver-tengerében.

Harca jogos: fészket védi
S egész világ tetlen nézi;
Tétlen nézi, mint azt nézte:
Hogy ver minket bilincsebe
Adáz ellen boszuvágya
S mint öldösnek porkolab vitézi.

Hah, gyalázat! Nem tűrhetem,
Mig belőlem porszem leszem,
Hogy a zsarnok kapzsisága,
A gyöngébbet leigazza.
Fegyverre föl, szellemárnyak,
Robogjunk a gyilkos hóhér ellen!

Segesvári csatatéren
Nyílik a sir csendes éjen
És az árnyak, mint a felleg,
Mint költöző madársereg,
Tengeren át, szárazon át
Szállnak szállnak délre a sötétben.

S hol a kis nép hős magzatja
Honja rögét áztatgatja,

— Laura — ordította Stenzl Miksa ur
— kikérem magamnak az ilyen ügyetlenséget.
Megérdemeléd, hogy . . .

— Legyen uram — csitítám én a böszült orosziant — nejevel udvarias.

— Hallgasson uram! — ordított tovább. — Elvégre is, szobában vagyunk, nem udvarban, hogy udvarias legyek . . .

— Annál is inkább legyen hát szobaias.

— ??? tudhatod Laura, hogy ez én nekem a leggyengébb oldalam . . .

— Én ugy veszem észre — gondoltam magamban — hogy a feje a leggyengébb oldala.

— . . . az ilyen folytonos ügyetlenség-ekkel — folytatá tovább — engem kiűztök a világból, idő előtt kivisztek a temetőre, mielőtt lanyomat vinnék az esküvőre.

Zokogni kezdett, de tovább kiabált. Ugy süvöltött, mint három sakál. Nem lehetett a szavába vágni. Arra gondoltam már, ha a szavába nem is, de a fejéhez lehet vágni valamit s poharam után nyultam.

— Ön is fel akarja dönteni? — kérdé kétségbeesett hangon.

— Nem!

— Csak ki akartam üriteni!

— Az asztalra?

— Dehogy! Igy ni! — s kiittam. — A burok egészségére!

Hatott. Stenzl Miksa ur elhallgatott. Némán pohara után nyult s koccintottunk. Fele-

Piros vérrel, verejtékkel
Az árnycsapat oda ér el;
A harcolók lelkébe száll
S élni halni hogy kell: tamitgatja.

Biztatják a hőst az árnyak:
»Rád néz szeme a világnak!
Ne félj vitéz, csak előre!
Egy halálnak nagy a bére;
Egy halálért örök élet . . .
Áldó szava késő unokáknak.

Bömbölhet az ágyu lelke:
A szívnek ott nincs félelme;
Dörgéstől a föld inoghat:
Rendületlen áll a kis had.
Istenért és szabadságért
Szébb és dicsőbb halált már nem lenne.

És ha mégis — ne add Isten!
A zsarnokság győzne itten:
Könnyet töröl, reményt éleszt,
Rabbilincset könnyebbé tesz,
Sugárt hint az éjszakába
Segesvári hősök lelke lángja.

S mindannyiszor, ha szolga had
Szabad népre rak láncokat,
Márciusnak Idusára
Feltámadnak uj tusára,
Mert a kik a honért haltak,
Mig a világ, soha meg nem halnak.

Naptirend 1900. március 21-én.

Naptár: szerda, márc. 21. — Róm. kath.: Benedek. — Prot.: Benedek. — Görög-kel.: (március 8.) Theofilakt. — Zsidó: Veadar 19. — Nap két 6 óra 3 percker; nyugszik 6 óra 11 percker. — Hold két éjjel 12 óra 40 percker; nyugszik délelőtt 10 óra 53 percker. — A nap a Kos jegybe lép 2 óra 58 percker éjjel. Tavasz kezdete.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet mellett enyhe idő várható jelentékeny csapadék nélkül.

Színház: »Mártha«, opera.

— (Kossuth Lajos emléke.) Ma van évtordulója Kossuth Lajos halálának. Gyásznapja ez a magyarnak, mert e napon szállt el a földről Kossuth apánk lelke, hogy az égből nézzen le reánk. Szomorú azonban, hogy nem telhet öröme bennünk. Nem is szokott a magyar egyetérteni örömben, jólétben; csak a baj, csak a gyász tömöríti össze. Így ségével is megbékült s egész érzéssel itta ki poharát.

A feketét hozták. Rágyujtottunk. Stenzl Miksa ur bájos felesége nem gyujtott rá, csak gyufát gyujtott s átnyújtá nekem. Elbűvölt szívességével. Gondolataimba merültem. Ők is. Jó ideig hallgattunk. Végre Stenzl ur megtörte a csendet.

— Mit gondol uram? — szólt ő hozzám.

— Én? Semmit! Azaz, hogy tényleg gon . . .

— Vajjon a burok szivareznak-e?

— Talán igen, talán nem!

— Nagyon szeretném tudni, igazán!

— Valóban, roppant érdekes!

— Mert ha nem ismernék őket, küldenék Krüger apónak néhány láda szivart elismerésem és rokonszenvem kifejezésül.

— Derek! S ha van nekik is szivarjuk? — kérdém élénk érdeklődéssel.

— Akkor én rendelnék néhány láda bur-szivart s annak füstjével fujnék az angolokra.

— Minő szív! — csodálkozám.

— S ön nem érez velem együtt? — kérdé ő.

— Mit kérem?

— Rokonszenvet!

— Ah! vagy ugy? Azt is, igen!

— Ön tovább megy?

— Igen.

— Még mit érez? Mondja uram, hadd érezzem én is!

gyászolták egy emberként milliók az ő halálát, egy volt a sóhajlás, mely ravatalához Torinóba szállott; egy volt a kívánság, hogy haza hozzuk e haza földjébe, melyből számkivetette hajdan a zsarnokság s később idegenné tette a talpnyaló szolgálkúság. És haza hoztuk. Diadalmenel, királyokhoz, császárokhoz illő volt az ő hazajövele. Gyászban volt az egész ország, mikor eltemettük és sirja ma is virágos odafenn az ország szívében; neve ma is él minden magyar ajkán. És élni is fog, míg magyar lesz e földön; míg a szabadság, egyenlőség, testvériség hármasszent igéjét ismeri az ember, mert az ő neve egy a szabadsággal, egy a testvériséggel, egy az egyenlőséggel. S mi gyászoljuk szívünkben ezt a napot, mikor nagy lelke az égbe szállott, hogy onnan nézzen le nemzetére. Bár nem nagy öröme telhet bennünk . . .

— **(Halálozás.)** Gruber József gyöngyi ügyvéd s Tolnavármegye bizottsági tagja, folyó hó 18-án, vasárnap d. u. 3 órakor 51 éves korában szívizélhüdes következtében meghalt. Az elhunytat, ki régi pécsi családból származott s ügyvédi gyakorlatát is 1877-től 1882. évig Pécsen folytatta, özvegye szül. Grabarics Anna, három testvére és széleskörű rokonság gyászolja.

— **(Uj gyártelep Pécsen.)** Lapunk zártakor szombaton este tartották a Herceg testvérek uj gyártelepének bokréta ünnepélyét. Az uj gyártelep két nagy épületből áll, az egyik 154 méter, a másik 95 méter hosszú. A hosszabbik épületben a gépészeti munkák és a kimunkálási osztályok vannak elhelyezve a rövidebb épület pedig vas és fém öntöde. Már eddig is nagyban gyártották Herceg testvérek a löszerszám felszereléseket, építkezési vezetőket, vasuti kocsik felszereléseit szőlőszeti gépeket, most pedig ujabban nagyban fogják gyártani a mozsarakat, gyertyatartókat, kutszivatyukat s más hasonló gyártmányokat. Pécs vidék részére külön osztály van berendezve a gazdasági gépek javítására. Egész uj melódus szerint nikkelezésre is berendez-

— Ibolya illatot . . .

Tovább nem folytathattam. Stenzl Miksa ur felugrott. Én ülve maradtam. Korholt, hogy érzelmeit nem méltánylom. Hadonászott. S oh, végzet! Feldöntötte a fekete kávéját.

Elvörösödött. A dühtől vörösödött el. Alig tudtam visszafojtani, hogy hangosan felne kacagjak. A felesége kiszaladt. Ketten maradtunk benn. Bármint respektáltam is Stenzl Miksa ur megduplázott dühét, nem tudtam elnyomni egy mosolyt. Mosolyogtam s az asztalkendőt tartottam ajkam előtt. Észrevette.

— Mit mosolyog az ur? — rivalt rám.

— Semmit — hebegtem halálra válva az erőyes hangtól.

— Ön rajtam mosolyog! Ne tagadja!

— Dehogyan uram! A széken mosolygok.

— Látom! De mit? Erre feleljen!

— Csekélység az egész.

— Tudni akarom.

— Egy-két rám nézve emlékezetes szó jutott az eszembe, ennyi az egész.

— Hallani vágyom s e vágy nem hagy nyugodni.

— S ha elmondom ez egy-két szót, megnyugszik?

— Nyugodt leszek, miként a sir!

— Ez lesz fájdó sebére az ír!

— Melylyel csupán az illatos mező bir!

— Miként ha jönne burokról győzelmi hír? . . .

kedtek. Ez évi konsum az utolsó időben körülbelül 450,—500,000 frt volt, de biznak a vállalkozók, hogy ez összeget megduplázzák. A gyártelep adómentes és a vállalkozók az évi 6000 frt szubvención kívül a kormány részéről vasuti- és hajó munkákat fognak állandóan kapni. Örömmel konstatáljuk mindezt, mert a helyi ipar fejlődését és kiterjeszkedését látjuk benne, a munkások pedig új keresetforráshoz jutnak és egyszerre több mint 400 ember jut kenyérhez.

— **(Tavaszi kezdete.)** Holnap kezdődik hivatalosan a tavasz. Természetes tehát, hogy friss, hideg idő van és inkább őszbehajlónak tetszik a borús, esős időjárás, nem pedig a tavasz kezdetét jelentőnek. A kalendárium szerint holnap van pedig a tavasz kezdete; holnap lép a Nap a Kos jegyébe s ez jelenti a tavaszi napéjegyent, a mi a tavasznak a köszöntője. Holnap különben Benedek napja is lesz, melyről ez a szólásmondás járja: »Benedek zsákkal hozza a meleget«. Majd meglátjuk, úgy hozza-e? Egyelőre hideg van bizony; borús, esőre hajló az idő és az égen nem annyira tavaszi báránnyelleg, hanem hideg esőt, talán havat is rejtő komor felhők uszkálnak.

— **(Bulletin a vizről.)** A főmérnöki hivatal a Tettye forrás vizállásáról ma a következőket jelenti: A vizek tele vannak; a tettyei forrás vizszolgáltató képessége f. hó 18-án reggel 14770 köbméter.

— **(Személyi hír.)** Szalay Károly, országgyűlési képviselő és jeles ügyvéd, pár napi tartózkodásra Pécsre érkezett.

— **(Egyházi előléptetések.)** A király a vallás- és közoktatásügyi miniszter előterjesztésére a veszprémi székeskáptalanban Szalay Mihály pápai főesperesnek a somogyi, dr. Rédey Gyula següdi főesperesnek a pápai és Néger Ágoston idősb mesterkanonoknak a següdi főesperességre való fokozatos előléptetését jóváhagyván, az ekként megüresedő utolsó mesterkanonokságot Ujváry Ferenc dombói címzetes apát és kaposvári esperes-plébánosnak adományozta.

— Beszél már, vagy ír?! — förmedt rám újra.

— Beszélék, igen. Hogy is ne beszélnek. Nem látja, hogy beszélék? Már majdnem belekekedtem, annyit beszélék . . .

— S még sem tudom mosolyának okát.

— Eszembe jutott, hogy »mindnyájunkat érhet baleset!«

— Igaz!

— Megnyugodott? — kérdém óvatosan.

— Meg!

— Akkor ajánlom magamat.

— Ön távozik?

— Miért ne távoznám? A redakcióba szaladok csupán. Néhány távirat vár a burokról, azokat kell feldolgoznom.

— Visszajön?

— Ha kívánja!

— Jó hírrel?

— Minden angolt összevagdostak!

— Köszönöm barátom, köszönöm!

— A viszontlátásra.

— Siessen, szaladjon, repüljön! . . .

Tovább is beszélt valószínűleg, de én már önagságától is elbucszva örültem, hogy újra szabad léget szívok s újra rám sütsz fényes napsugár.

A sarki hordárnak névjegyét nyomtam a kezébe, hogy egy félóra múlva vigye Stenzl Miksa ur lakására. Kimentettem magamat, hogy roppant sok az anyag, estélig sem végzem el s nyugodtan mentem a — kávéházba.

— **(Visszavont pályázat.)** A kaposvári kir. pénzügyigazgatóság a szigetvári adóhivatalnál megüresedett pénztárnoki állásra a múlt héten pályázatot hirdetett. A pénzügyigazgatóság most e pályázati hirdetményt visszavontnak jelenti ki. Egy időre tehát — míg a vizsgálat teljesen be nem fejeztetik — nem töltik be az öngyilkos *Héregi Géza* adótárnok helyét.

— **(Bányászerezencsétlenség.)** A vasasi köszémbányában tegnap este végzetes szerencsétlenség történt, melynek emberélet is esett áldozatul. Az egyik tárnában bányalégerobbanás történt, minek következtében *Szeke-res Vincze h.-betényi* lakos bányamunkás a kezén és arcán szenvedett súlyos sérüléseket. *Fekete József* pécsváradai bányamunkás pedig oly súlyos égési sebeket szenvedett, hogy néhány órai kínlás után meghalt. Az esetről jelentést tettek a kir. ügyészségnek, a hivatalos vizsgálat megejtése végett pedig *Vaniss Sándor* járási főszolgabíró és *Trixler Rudolf* dr. járásorvos ma délután a helyszínére utaztak.

— **(Uj helyi érdekű vasutak.)** A Szigetvár-Kaposvári Helyi érdekű Vasut Részvénytársaság közelebb alakult meg Budapesten. Az alaptőke 5.142,400 korona.

— **(Építsünk-e vagy restauráljunk?)** Tegnap lapunkban megírtuk, hogy a közgyűlés által az uj városháza építési tervei megbeszélése végett kiküldött nagybizottság már másodízben sem jött össze határozatképes számban s ezért a polgármester azt fogja jelenteni az április 17-iki közgyűlésnek, hogy a nagybizottság nem tett eleget feladatának és új intézkedéseket kér. Ez az új intézkedés bizonyára az lesz, hogy az uj városháza építése *kisebbségben marad*, mert hiszen a nagybizottságban nem a részvétlenség, hanem az idők jele nyilatkozott meg. Súlyos idöket élünk; nincs pénz; a mi van, az is drága. Így tehát senki sem barátja a százezrekbe kerülő építkezésnek, különösen akkor, mikor a jelenlegi városházára még a legóvatosabb szakértő sem mondhatja rá, hogy nem bírja ki ujjabb ötven évig is jelenlegi állapotában. Hiszen már 1898 ban, mikor a városház-építés ügye először tárgyalatott, *Lang* műépítésszel nem új városháza tárgyában, hanem a réginek restaurálása végett csináltattak terveket. E tervek szerint 252 ezer forintba került volna a restaurálás. A terveket a belügyminiszterium is jóváhagyta már, mikor a közgyűlés meg gondolta magát és a drága terveket elvetvén, új városháza építés eszméjét pártolta s erre vonatkozólag rendelte el a tervek készítését. Igen ám, de a viszonyok egyre rosszabbodtak s a kiküldött nagybizottság végre is azt határozta, hogy *Alpár Ignác* műépítész bizasék meg az uj városháza építési terveinek — készítésével. E terveket kellett volna a nagybizottságnak előre megbeszélnie s a közgyűlés előtt szavatolnia, hogy a tervek végleges effektualását *Alpár*ra bizzák. Ez dőlt dugába a nagybizottság határozatképtelenségén s most a közgyűlésnek ismét afelett kell határoznia, hogy új városházát építsünk-e, vagy a régit restauráljuk? Természetesen, a hivatalos körök az építkezés mellett vannak. Azt mondják, hogy a restaurálás nem lesz kihatározható; míg az új építéssel nemcsak szép, modern és megfelelő városházát kapunk, nemcsak a király-utcai négyszöget rendezzük és

a várost szépítjük, de egy sereg boltunk is lesz, a mi bérbeadható. Ma is kaphatnánk az építkezésre pénzt 4-9 százalékos kamatra s idővel a pénzviszonyok javulásával, kisebb kamatra is kapunk. Igaz, hogy 4 százalékos kölcsön mellett is a város ötven éven át évi 5000 forintot fizetne rá az új városházára, de ötven év múlva teljesen le lenne törlesztve az építkezés és egy nagyjövendelmű épülete lenne a városnak. *Piacsek Gyula* bizottsági tag a tegnapi ülésen ezzel szemben azonban kifejtette, hogy ez az egész számítás csak a papíron áll így s nagyon elasztikus és illuzorius. Mert a bérhelyiségek jövedelmezősége folyton változik s a miért 5-6 ezer forintot kapunk egy évben, pár év múlva 5-6 százat fogunk kapni. Egyáltalán a súlyos viszonyok között ilyen nagy megterhelést nem lehet a városnak magára vennie. Hanem igenis restaurálni kell a régi városházat; a mellette levő két telekkel együtt egész négyszögre lehet kiépíteni s ha nem is kapunk bérhelyiséget, de kapunk elég téres szép városházat, melyben minden hivatal elfér s nem kell a városnak a kihelyezett hivatalokért a nagy béreket fizetnie. *Ez az egész restaurálás pedig 140 ezer forintnál többre nem kerül.* És gyorsan is keresztülvihető. A mi szükséges is, mert a városházán a számvevői helyiségek már is roskadoznak. *Piacsek Gyula* ebbeli indítványát meg fogja tenni a közgyűlés előtt is s ott lesz majd elhatározva: építsünk-e vagy restauráljunk?!

— (Pályázat.) *Tormay Károly*, Bara-

nyavármegye alispánja, a halálozás folytán megüresedett *kácsfalui* körjegyzői állásra pályázatot hirdet. A 2000 korona évi fizetés, kétszáz korona utiatalány és mellékjárulékokkal javadalmazott körjegyzői állásra a pályázati kérvények f. évi április hó 1-ig nyújthatók be.

— (Zsolnay Vilmos betegsége.)

A városszerte ismert és közkedveltségnek örvendő »Öreg úr« egészségi állapotáról — sajátos — egyre rosszabb és rosszabb hírek érkeznek. Lapunk tegnap esti számában már megírtuk, hogy Zsolnay Vilmos orvosi dr. *Erreth* és dr. *Pauntz* minden reményt feladtak a nagybeteg gyáros életben maradásához. Ezt a reménytelenséget még indokoltabbá teszi az a fordulat, mely óráról-órára súlyosbította Zsolnay Vilmos állapotát. Lapunk kiküldött tudósítója már kora reggeli órákban tudakozódott Zsolnay állapotáról a családnál s ama szomorú híreket kapta, hogy a *katasztrófa beállta csak órák kérdése már.* Zsolnay Vilmos állapotát nagyban súlyosbitja, hogy eddigi betegségéhez, mint lényeges komplikáció járul az is, hogy a kór a tüdőt is megtámadta. Zsolnay az elmúlt éjjelt igen rosszul töltötte s 40-4 fokos lázban szenvedett, mely idegrendszerét is teljesen megbontotta. Ma délelőtt a betegnek, ki már huszonnégy óra óta mi táplálékot sem vett magához, orvosi aether injekciót adtak, mitől a láz kissé csökkent s Zsolnay délután 4 óráig az orvosi konziliumig jobban érezte magát. Délután öt órakor Zsolnay Vilmos állapota — bár eszméleténél volt — olyannyira súlyosbodott, hogy a családtagok

a betegy köré gyűltek, kiknek jelenlétében délutáni egynegyed hat órakor *Károly Ignác apátplébános az utolsó kenettel látta el a súlyos beteget.*

— (Az ország hírlapiról és lapkiadói Pécssett.) A Pécssett f. é. április hó 17-én tartandó ujságiról és lapkiadói közgyűlésen való részvételüket eddig a következők jelentették be: Mayer Rezső Nagybecskerek, Fűredi Béla Szombathely, dr. Milkó Izidor Szabadka, dr. gr. Matuska László L.-Sz.-Miklós, Szmolény Nándor Szeged, dr. Arnhold Károly Sopron, Bibó Lajos Hmvehely, Kemény Ödön Fiume, dr. Jeszenszky Géza N.-Szent.-Miklós, Tömörkény István Szeged, Gallovich Jenő Szeged, Szücs Dezső Nagyvárad, Miklós Gyula Kassa, Hajnócsi József Kassa, Mailänder Izidor Győr, dr. Király Péter Debrecen, Oblát Károlyné Zombor, Marton Manó Nagyvárad, dr. Brájjer Lajos N. Becskerek, Oblát Károly Zombor, Lendvai Miklós Temesvár, dr. Acél Sándor Kecskemét, Perjéssy Lajos Versec, Fehér Dezső Nagyvárad, Hegyi Jenő Fiume, Kulinyi Zsigmond Szeged, Palóc László Szeged, Konec Ákos Debrecen, Rabel László Sopron, Kaffehr Béla Szombathely, Szávay Gyula Győr, Rummy Sándor Győr, Zoltán Vilmos Győr, Baráth Ármán Temesvár, Kuzskó István és neje Kolozsvár, Sas Ede Nagyvárad, Hang József Nagyvárad, Fényes Samu dr. Kassa.

— (Mégfagyott?) Furcsa dolog, mikor ilyenkor a hivatalos tavasz idején »Mégfagyott« című ujdonság lát napvilágot a hir-

III.

Másnapra aztán elmúlt az eső, kisütött a nap, melynek égetően tüzes sugarai mihamarább felszáritották az esőtől elázott földet.

Délután már teljesen felszáradt az út s végre eljött az ideje, hogy lóra ülhettem. Az előbbi napon tespedt lelkem, szinte ujongott a mint a nyeregben ülve, sebes ügetésben ugrattam át a tarlókon. Olyan édes, lágyan illatos volt a levegő, hogy szinte elkábitott.

Tudod, nem olyan tikkasztó nyári nap volt, a melyen a virágok megperzselve csukják össze kelyheiket s a fűszál zizegve török meg a nap forró sugarai alatt, hanem egyike azoknak az inkább langyos délutánoknak, melyeknek valódi értékét csak az Alföldön tudják megbecsülni.

A nap már leáldozóban volt s mintegy búcsúzóul küldte utolsó sugarait a teljes szinompájában ragyogó pusztára, ahol az üde, enyhítő szellőben mintmegannyi enyelgő szerelmes, lengett ide-oda a sok dús buzakalász, csókra nyujtva egymásnak aranyos fejecskéiket. Köztük, mint komor tilalomtá, emelkedtek ki az itatókútak felhőkig érő gémei, melyeknek mintegy poétikus

egy őszbe csavarodott haju öreg asszonynak, elhalmoztam előzékenységgel, apró figyelmekkel, mi oly jól esett neki, engem pedig mulattatott. Igaz, hogy a környékbéli szép asszonyok és fiatal leányok javithatlan, külön, szeszélyes bolondnak tartottak, kacagtak rajtam és egész halmazát küldték ama gúnyos hangú névtelen leveleknek, melyekben »a savanyú almára fanyalodott főhadnagy úrnak vigasztalókul« ajánlkoznak.

El voltam ezekre a »szerelmi bomba és kartácsokra« készülve s így nem is törődtem velük, míg végre magam is megunva a tiszteletlenséggel határos léhaságot, abban hagytam az »anyós« kurizálását.

Igy tehát teljesen elsüllyedtem az unalom »mélységes tengerében«, mely kínos állapothoz még hozzájárult az is, hogy már napok óta zuhogott az eső s a lovaglásra, az egyetlen szórakozásra gondolni sem lehetett.

Egy ködfátyolos, esős napon, az unalom legmagasabb fokában, valami megmagyarázhatlan fásult közönnyel jártam fel és alá a szobámban, míg végre egy időre megállapodtam az ablaknál s feltekinttem a nehéz, szürke felhőkkel borított

lapok hasábjain, de miután kétségbevonhatlanul hivatalos jelentésben van szó e dologról, akármily furcsának hangozzék is, kénytelenek vagyunk e hírek hitelt adni. A magyarszói körjegyző — ugyanis — az új bünvádi eljárás értelmében bejelentette a pécsi kir. ügyészségnek, hogy Magyar-Hertelend község határában egy középkori férfi hullát találtak. A jelentés szerint a hullán külső erőszak nyomai nem láthatók s így valószínű, hogy az illető a vándorlástól fáradtan dőlt le az utszélen s a hideg, nedves éjszakán — megfagyott! Természetes, hogy a halál valódi okát a megejtendő boncolás fogja kideríteni.

— (Elriasztott rabló.) Hercl Jakab dunaföldvári korcsmáros éberségének köszönheti, hogy múlt szerdán éjjel nem rabolták ki. Éjjel után ugyanis valaki betört a korcsma ablakát és azon bemászott. A zörejre a korcsmáros felébredt és zajt csapott, mire a rabló az ablakon keresztül elmenekült. A csendőrség elfogta a rablót Tóth Sándor dunaföldvári lakos személyében, aki beismerte, hogy Herclt pénztől akarta megfosztani.

— (Katasztrófa Paksnál.) Paksi levelezők nagy szerencsétlenségről ad hírt. A kalocsai vásárról visszatérve 25 ember egy kompon ment át a Dunán. A nagy vihar azonban a kompot föltordította s mind a huszonöt ember a vízbe fult, csak a kormányos tudott megmenekülni. A Kalocsáról jövő embereket a paksi kompbérlő nem akarta átvinni a Dunán, mert az idő nagyon viharos volt. Az emberek azonban nem tágitottak és a bérlő

hosszas rábeszélés után végre is teljesítette kérésüket. A komp elindult. Alig ért a folyó közepe felé, a mikor a szélvész fölborította a kompot, melynek összes utasai beleestek a vízbe. Mentésről szó sem lehetett, mind a huszonöt ember belefutott a Dunába, csak az evezős tudott kiuszni a partra.

— (Bérgyilkosság.) Lapunk múlt számában hoztuk a hírt, hogy e hó 7 én este Jakab István csuzai lakost saját udvarában ismeretlen tettes agyonlőtte. Azt is megírtuk, hogy a gyilkosság gyanúja egy azóta Csuzáról eltűnt legény ellen irányul. Ezt az egyént azóta már elcsípték és fogva van. Neve Csete Lajos, ki az agyonlőtt Jakab István vincellérje volt. A vizsgálat kiderítette, hogy Csete Lajos a gyilkos, kit Jakab Istvánnak tulajdon édes fia és menyő bérelt fel a gyilkosság elkövetésére.

— (Gyujtogatás szerelemföltésből.) Kasadac Miklós torjancsai lakos és Moszlovác Magdolna annyira szerették egymást, hogy egy pár lett belőlük, csak hogy anyakönyvvezető és pap közreműködése nélkül. De igaz lévén az a régi közmondás, hogy »az asszony ingatag«, Moszlovác Magdolna ráunt előbbi párjára s azt faképnél hagyva elköltözött Petárdára, szerelmének újabb tárgyához, Ivánovics Istvánhoz. E miatt annyira elkeseredett Kasadac Miklós, hogy elhatározta, hogy ragyujtja az új párra a házát. El is ment egyik este Torjancsáról Petárdára, hogy szándékát végrehajtsa. Ivánovics házához érve, azt látta, hogy a ház födele olyan magas, hogy ő azt

kezével el nem érheti. Meggyújtotta tehát az udvaron, a főépülethez közel levő birkaakolt — abban a hiszemben, hogy ettől tüzet fog a ház is. A tüzet azonban csakhamar észrevették és így előbb sikerült azt eloltani, mintsem átterjedt a házra.

— (Körözött katonatiszt.) A Rendőri közlöny legújabb számában körözüvény jelent meg egy katonatiszt ellen, Müller Gusztáv, 8-ik gyalogezredbeli hadnagy az illető, ki szabadságot kért, de szabadságideje leteltével sem ment vissza ezredéhez. A körözött hadnagy 26 éves, felsőbajomi születésű, kék szemű, szőke haju és bajusza; beszél magyarul, németül, csehül, románul; egy keveset franciául és angolul is. A kiadott körözüvény szerint a dicsőszentmártoni szolgabírótság eddigi nyomozásai arra vezettek, hogy Müller Gusztáv Délafrikában tartózkodik s bizonyára az angolboer háború hőseinek csapatában harcol.

— (A chinin hatása.) Az újonnan fölfedezett sok gyógyszer: antipyrin, phenacetin, vagy bárhogyan hívják is őket, nem tudta megdönteni a rége kipróbált chininnek jó híret, a melyet még mindig a legjobb lázellenes szernek mondanak. Minden láznál, legyen az egyéb betegség kísérője, vagy tropikus láz, tüstént csökkenti a test forróságát. Érdekes tehát az, hogy milyen módon gyakorolja a chinin ezt az áldásos hatását. Eddig azt hitték hogy az idegekre hat. Az emberi testben ugyanis valami meghatározott idegrendszer szabályozza a test hőmérsékletét s azt vélték, hogy ezt befolyásolja a chinin annyira, hogy hűt, de az újabb kutatások azt mutatják, hogy a chinin közvetlenül a vérre hat. Megbenítja ugyanis a vérnek azon alkotórészeit, a

égre, melyből vastag csöppekben hullott alá az eső, pocsétává áztatva az agyagos utcát.

Azok a sajátságos, ónszinű felhők, ott fent a vigasztalanul beborult égen, a széltől kergetve, űzték, hajsolták egymást s ezeknek a felhőrongyoknak vad hajszája rövid időre gyönyört okozott kínosan nyugalmas lelkeknek.

Felcsigázott fantáziámmal az égen kergetődző felhőket csatasorba állított útegeknek képzeltem s dobogó szívvvel, lihegő ajkkal lestem, hogy kié lesz e csata győzelme.

S mintha élénk fantáziámnak maga a természet is segítségére lett volna, a keleti láthatárról fel-felsiető felhőket egy-két nűanszszal világosabbra festette, mint a nyugati láthatár fellegzetét, tán azért, hogy jobban meg tudjam a két »hadtest«-et egymástól különböztetni!

Tudja az Isten, fantáziám teljesen magával ragadt. . . .

. . . . Szinte hallani véltem a száguldó paripák horkolását, patkóik vad dübörgését, az éles vezényszavakat, a trombiták sikító jelzéseinek kauszát, melyből — midőn egy támadt forgószél hirtelen elementáris erővel egymásnak kergette

a szürke és fekete felhőgombolyagot — kihallani véltem a »Rajta! Rajta!« harsogó vezényszavát.

. . . . Egy pillanat még és a két felhőtomb egymásnak rohant s a helyett, hogy valami nagy, valami rendkívüli történt volna, az a csipkés szélű szürke felhő szép csendesen beleolvadt abba a komor fekete színűbe. A láthatár egy perc alatt elsötétedett, amint a győző büszke lomhaságával elterpeszkedett rajta a fekete óriás s én hangosan felkacagtam, kacagtam a magam ostobaságán.

Unalmamban izgalmat szomjazó lelkek, az ég tudja mi alapon, valami óriásit várt azoktól a páratelt, lomha felhőktől, melyeknek pedig semmi okuk sem volt a háboruszkodásra. A támadt szél felkorbácsolta, egymásnak hajtotta őket s természetes, hogy a lágy, puha, vizenyős felhők, amint összeértek, szép békességesen egymásba olvadtak.

Bár tudtam, hogy ostobaság tölem, de mégis kesernyés hangulatomban boszankodtam még a felhőkön is, hogy oly békésen intézték el fenségesen borzalmasnak ígérkezett háborujokat s képes lettem volna e pillanatban talán annak is örülni, ha azok a felhők óriási, fülsiketítő dőrejjel elnyelték volna az egész világot.

melyek a belélegzett levegő oxigénjével egyesülnek. Ez az egyesülés olyan égerszerű folyamat, mely melegeztet s minthogy a chinin a vérben ezt az égési processust csökkenti — csökkenti egyúttal az előálló melegedést is s — így a láz ellen hat.

— (Kutyák tuberkulózisa.) Napjainkban, mikor a tudomány mind tüzetesebben és behatóbban, foglalkozik a tödővészszel, mikor erélyes óvítkezéseket iparkodnak életbe léptetni a »fehér halál« ellen, nem érdektelen fölemlíteni, hogy a tuberkulózis háziállatokról is átragadhat emberekre. A tuberkulózis a házi állatoknál éppen úgy megtalálható, mint az embernél. Sokáig vita tárgya volt, hogy kutyák szenvednek-e ebben a betegségben, ma azonban kétségen kívüli dolog, hogy a kutyáknál is gyakran fordul elő ez a betegség és pedig ezeknél is nem ritkán halálos kimenetellel. A tuberkulózis emberről éppen úgy átragadhat az állatokra, mint az állatokról az emberekre. Barrier állatorvos egy tuberkulotikus esetet hoz fel egy kutyánál, melynél konstataható volt, hogy emberről ragadt az állatra. Ajánlatos tehát, ha ügyelünk, nehogy házi állatainktól megkapjuk a tuberkulózist. Jól tápláljuk állatainkat, hogy szervezetük ereje fennmaradhasson és megküzdhesen a veszedelmes kórral, a beteg állatokat pedig rögtön távolítsuk el körünkből.

Művészet, irodalom.

○ S. Cserny Berta a »Vigszínház« jeles tagjának vendégfellépte alkalmával tegnap este Sardou Viktor pompás és szellemes vígjátéka, a »Váljunk el« került színe valóban kifogástalan előadásban. A vendég művész Cypriennet alakította s alig találni vidéki színpadon színésznőt, ki ezt a pikáns, méltatlankodó párisi asszonykát nagyobb temperamentummal és gazdagabb színezéssel megjátszotta volna, mint S. Cserny Berta. Alakítása vonzó, játéka minden ízében kedves s a mi a fő — természetes, olyannyira, hogy szinte a párisi szalonok egyikében képzeli magát az ember, hol szinte napirenden vannak az olyan bonyodalmak s családi konfliktusok, mint a milyet Sardou a »Váljunk el« két felvonásában alkot, hogy a harmadikban annál fényesebben s mindennek megelégedésére előkelő szellemességgel oldja meg problémáját. A rossz időre tekintettel csak kevés számú közönség nézte végig az előadást, mely méltán telet érdemelt volna, de a színházban volt csekélyszámú közönség is rokonszenvesen fogadta a vendéget, kinek színreléptekor zajos tap kíséretében egy szép virágcsokrot nyújtottak fel.

A mi színészeink közül első helyen kell említenünk *Sebeslyén Gézát*, ezt a fiatal törekvő színészt, ki tegnap este Des Prunelles szerepében kifogástalan, pompás alakítást nyújtott s méltán osztozott a sikerben S. Cserny Bertával. *Delli Lajos* Adomárjáról is csak a legnagyobb elismerés hangján szólhatunk. *Nádassy József* mint Valentin komornyik jeleskedett, a többi kisebb szerepekben pedig *V. Ágh Ilona*, *Baróthi Irma*, *Nagy Vilma*, *Németh János* s *Bátosi Endre* érdemelnek dicséretet. Az előadás már tíz órára véget ért. (H—i E—r.)

○ *Vizváry Gyula* Pécsen. A nemzeti színház egyik legnagyobb művészt nyerte meg Tiszay igazgató néhány estére terjedő vendégszereplésre. *Vizváry Gyula* első fellépte holnapután csütörtökön lesz *Három testőr*-ben, a melyben a művész *Pollacsek* szerepét játsza,

Liza szerepét *S. Cserny Berta* fogja játszani, ki ezen este bucsuzik a pécsi közönségtől. Második estén *Vizváry* az ő utólrhetlen »*Pry Pal*«-ját fogja bemutatni. — *Vizváry* fellépte mérsékelten felemelt helyarak mellett fognak megtartatni.

○ *Pécsi Lányok Lapja*. Ily című szépirodalmi és társadalmi hetilapot szándékozik kiadni *Németh Melánia*, *Németh Béla* ügyvéd költői lelkületű leánya. Az előfizetési felhívást már kibocsájtotta az új lapra vonatkozólag. E szerint a »*Pécsi Lányok Lapja*« április elsejétől kezdve jelenik meg hetenként kétszer s előfizetési ára egész évre 8 korona; félévre 4 kor., negyedévre 2 korona. Az előfizetések *Németh Melánia* címére, *Ferenciek-u. 36.* szám alá küldendők.

○ *Vasúti baleset*. *Faragó Jenő* három felvonásos énekes bohózata kerül bemutatóra legközelebb színházunkban. A darab igen jó, a fővárosban számtalan előadást ért meg s így nálunk is meg lesz a kívánt sikere. A próbákat már megkezdték belőle. A szerepek mind igen jó kezekben vannak.

○ A »*Zenélő Magyarország*« zongora és hegedűzenemű folyóirat március 15-iki 6-ik füzeté igen érdekes tartalommal jelent meg. A mindenütt kedvelt zeneműfolyóirat e száma tartalmazza a következő darabokat: I. *Szentirmay Elemér* »Ne kérj rózsám, ne, ne« magyar dalát. II. *Siavenhagen* Bernard hírneves »*Capricé*«-ját op. D. III. *Linoe Pal* »*Seccessió*« polka française-ját és IV. *Spanjard Károly* »*Margit*« sajkadalát vig dalt. Minden füzeté hasonló gazdag tartalommal jelenik meg a *Zenélő Magyarországnak*. Évenként 24 füzet minden füzet 10—10 oldal hangjegytartalommal a legjobban megválasztott kiváló sikerű ujdonságokból összeállítva 242 oldal tartalomért 8 korona, félévre 12 füzet 120 oldal tartalomért 4 korona az előfizetés. Előfizethetni az 1900. évi VII. évfolyamra a *Zenélő Magyarország* (*Klöckner Ede*) zeneműkiadóhivatalában Budapest, VI. Csengery-utca 62., honnan megismerésre mutatványfüzetet bárkinek ingyen és bérmentve küldenek.

○ *Búr-induló* a címe annak a most zongorára megjelent szép dallamos indulónak, melyet az összes zenekarok már is játszanak s a hallgatóság előtt oly tetszésnek örvend, milyent egy induló még nem ért el. Az induló szerzője *Neumann Arthur*. Ára 1 korona 50 fillér. A pénz előleges beküldése esetén bérmentve küldi meg a kiadó *Nádor Kálmán* Budapest, Károly-körút 8. szám alatt.

Folyó sz. 171. Idénybérlet 169 sz. Páratlan bérlet.

Nemzeti Színház.

Szerda, 1900. március 21-én.

Mártha,

— vagy
a richmondi vásár
opera.

Holnapután csütörtökön, 1900. márc. hó 22-én
Vizváry Gyula, a budapesti Nemzeti Színház elsőrendű tagja és *S. Cserny Berta* a *Vigszínház* jeles tagja vendégfelléptével

A három testőr.

Herceg Ferenc vígjátéka.

Heti műsor.

Péntek: *Macbeth*.
Szombat: *Vasúti baleset*.

Törvénykezés.

§ *Munka közben*. A főherceglaki uradalomban 1898. évi március hó 17-én földmunkások folytak, melyeknél sok napszámot alkalmaztak. Mint napszámot ott dolgozott *Volcsák György* mohácsi lakos is, a ki inkább a pénzt akarta csak felvenni, de dolgozni érte nem találta valami kellemesnek, azért hát közbe-közbe pihent is, meg amugy sem feküdt neki a munkának amugy igazán. *Hermann Lajos* főherceglaki erdővéd, bédai lakos ügyelt fel a napszámokra s észrevette, hogy *Volcsák* urizál. Felszólította, hogy fogja meg a dolog végét, különben elkergeti. Az erélyes felszólításon *Volcsák* annyira felingerült, hogy az ásójával megtámadta *Hermann Lajost*, a ki önvédelmére hamar egy karót kapott fel, a melylyel *Volcsák* első ütését sikerült is feltartóztatnia. A második összecsapásnál az ásó nyele eltört s az ásó *Hermann* jobb kezét találta oly erővel, hogy azon 25 napig gyógyuló sebet ejtett. A védlott tegnap a törvényszék előtt beismerte tettét, mentségül azt hozta fel csupán, hogy *Herman* támadta meg őt s ő csak védte magát. A tanak vallomásából a kir. törvényszék nem látta beigazoltnak védekezését s azért tekintetbe véve az enyhítő körülményeket, súlyos testi sértés vétségében mondta ki *Volcsák Györgyöt* bűnösnek s három havi fogházra, meg 10 korona pénzbüntetésre ítélte őt jogerősen.

§ *Vásáron*. *Hái Károly* lacsuki lakos 1899. október 9 én *Himesházán* volt vásáron. A mint egy csoportban áll és beszélget, egyszerre csak egy sörös pohár repült fejéhez, a melynek folytán elkezdődött a hangos szóváltás és a lárma. Kis vártatva a nagy zűrzavarban ismét egy sörös poharat röpitett valaki *Hái* fejéhez s pedig oly erővel, hogy a vér elborította az egész arcát. A khaosz még nagyobb lett. A nagy veszekedésben aztán a csoportból valaki megtutamodott s természetesen a többiek egyhangulag azt állították, hogy a menekülő vitéz volt a tettes. *Háinak* sem kellett több. Utána futott s jó darabig kergette az országuton, de hiába. Visszatért, nagy mérgesen ment visszefelé az országuton. Ekkor jött vele szemben sietve *Glühfelder József* kisnyárádi lakos. *Hái Károly* fékezhetlen düheben neki esett a mit sem sejtő *Glühfeldernek* s azt úgy vágta a földhöz, hogy a jobb lába kitört. Ezzel azonban még *Hái* nem elégedett meg, hanem kövekkel bevverte ártatlan ellenfele fejét. *Glühfelder* nyolc hétig volt beteg a kapott sebesülések következtében. Ezért állott ma a törvényszék előtt *Hái Károly*, ki nem is tagadott semmit sem. A kir. törvényszék figyelembe véve az enyhítő körülményeket, súlyos testi sértés vétségében mondta ki bűnösnek *Hái Károlyt* s egy havi fogházra és 10 korona pénzbüntetésre ítélte. Az ítélet jogerős.

§ *Kabinet titok*. Még 1898. évi augusztus 21-én történt, hogy *Járdek József*, *Járdek György* és *Köszegi Ferenc* suhancok a vasfürdő felé sétáltak bizonyosan pénz nélkül, mert tilos uton-módon szereztek pénzt. Elmentek a *Madarász-téle* uszodához s ott egyik kabin egy deszkáját *Járdek József* felszakította. A másik kettő pedig tartotta a felszakított deszkát, hogy *Járdek* bejuthasson a kabinba. Mikor benn volt, egy szoknyából 1 forint 9 krt

vett ki s azzal odább állott. Ez ügyben volt már tárgyalás s Járdek József két társát el is ítélték, de ő megszökött s csak most csípték el. Rögtön törvényszék elé állították s lopás büntetében mondiák ki bűnösnek, a miért is a kir. törvényszék hat havi börtönre ítélte jögerősen Jardek Józsefet.

§ **Április 11-ike törvényes szünet.** Szabó Miklós elnöklésével összes ülést tartottak a kuria polgári és büntetőtanácsai, a melyen azzal a kérdéssel foglalkoztak, vajjon törvényes szünet-e a negyvennyolcadiki törvények szentesítésének a napja, április tizenegyedike. Okot erre az a két ellentétes határozat adott, a mely a kuria polgári és büntető tanácsai között főnforgott. A kuria többiek felszólalása után szótöbbséggel kimondta, hogy április 11-ike nemcsak nemzeti ünnep, de egyttal törvényes szünet is.

§ **Megszűnt csőd.** A kaposvári kir. törvényszék közhirre teszi, hogy a Révai Károly volt nagyatádi lakos ellen nyitott csődöt megszüntette.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése márc. hó 20-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Ház mai ülésén Percel Dezső elnök bejelentette, hogy a kolozsvári királyi ügyészség — Maros-Tordamegye Mohács községének román lakossága megsértvén a képviselőházat — engedélyt kér a sértők perbe fogására. A kérvényt kiadták a Ház igazságügyi bizottságának.

A földmívelési tárca költségvetésének részletes tárgyalásánál számos felszólalás volt. Tisza István a többiek között a Szamos folyó szabályozása ügyében a kisajátításokat sürgette.

Darányi Ignác földmívelési miniszter felelt, hogy ő ellenzi a kisajátítást; roppant visszaélések történnek ilyenkor s némelyek egész vagyont szereznek. Új törvénnyel kell az ügyet szabályozni.

Erre befejezték a tárca költségvetését, melyet a Ház hosszas éljenzéssel vett tudomásul.

A kultuszminiszterium tárcájának költségvetését kezdték ezután tárgyalni. Vlascics Gyula minisztert Zsilinszki Mihály államtitkár helyettesíti.

Lebocki Imre felvidéki iskolák nyomorúságáról beszélt.

Boda Vilmos örömet fejezte ki, hogy a nemzeti szempontok kezdenek érvényesülni a közoktatás terén. De még sok a megalkuvás. Számptalan iskolában nem beszélnek a magyar nyelvet.

Komjáthy Béla az eltótosodott és eloláhosodott vidékekről szól, melyek a nemzeti izgatások fészkei. Ide magyar iskolákat kér.

TÁVIRATOK.

— **Pestis Sidneyben.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Sidneyben három pestis-eset fordult elő. Egy ember meghalt; kettő megbetegedett.

— **Nincs összeférhetlenség.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.)

A képviselőház összeférhetlenségi bizottsága ma tárgyalta Tallián Béla összeférhetlenségi ügyét. A bizottság nem talált az ügyben összeférhetlenséget.

— **A kvótabizottság megválasztása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Széll Kálmán miniszterelnök holnap a képviselőházban indítványozni fogja a kvótabizottságok megválasztását. Tíz képviselőt és öt főrendet fognak beválasztani.

— **Képviselő jelölés.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A radnai kerületben a függetlenségi Kossuth rokonát, Kossuth Pál földbirtokost léptetik fel képviselőjelöltnek.

— **Ki nyert?** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az osztálysorsjáték mai húzásán huszezer koronát nyert a 65248 számú sorsjegy; tizezer koronát a 31017 és 78530 számú sorsjegyek.

Szerkesztői üzenet.

Selyemtenyésztés Baranyában.

Szíves figyelmét köszönjük, de lapunkban a most beküldött adatok már jó mástélhéttel ezelőtt megjelentek, épen a selyemtenyésztési felügyelő huszéves jubileuma alkalmából kiadott évi jelentés nyomán.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Házassulandók és butorvevők

Figyelmébe!

Rendkívül olcsó árakon vásárolhatók a legszebb és legszilárdabb készítményű **asztalos és kárpitos butorok**

FEHÉR BÉLA

jóhírnevű butor raktárában Pécsen, Apáczai-u. 2. sz. alatt, a takarékpénztári új palotában.

Hol állandóan óriási választékban vannak teljes hálószoba, ebédlő és salon berendezések, ugy egyes darabok, valamint tükörök, képek, nádszékek, vasbutorok és esztergályos áruk felhalmozva és azok, tekintettel a nagy forgalomra, sehol eddig nem létez

 bámulatos olcsó árakon árusítatnak el.

Mindenki tehát csak saját érdekében cselekszik, ha butorvásárlások eszközlése végett ezen céget fölkeresi, hol a legszilárdabb kiszolgálásról meggyőződhetik.

Nyomatott Taizs Józsefnél Pécsen, 1900.

2292. sz.

Tlkv. 1900.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhirre teszi, hogy Márton József jelzálogos hitelező kérelme folytán Schneider Konrad árverési vevő ellen Csardi József végrehajthatónak Soós Károly végrehajtást szenvedő elleni 200 kor tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíró területén levő, Pécs sz. kir. város határában fekvő s a pécsi 3708 sz. betétben + 3711. hrsz. a. felvett ingatlanra 1220 korona becsárban mint kik. árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1900. évi május hó 18-ik napján d. e. 10 órakor a kir. trvszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 122 koronát készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. tez. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécs, 1900. évi február hó 28-dikán.
A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

Bogyay Pongrácz

kir. trvszéki bíró.

233. sz.

Tlkv. 1900.

Árverési hirdetmény.

A pécsváradi kir. jbiróság mint telek-könyvi hatóság közhirre teszi, hogy Szekler Erzsébet végrehajthatónak Hufnágel Konrad és neje Dürr Erzsébet végrehajtást szenvedők elleni 800 korona tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsváradi kir. járásbíró területén levő és Hidasd község határában fekvő, a hidasdi 379. sz. betétben, Hufnágel Konrad és neje szül. Dürr Erzsébet nevében álló A. + 1—2 sor. 449., 450. hrsz. alatt felvett urbéri birtokra, házzal 934 korona becsárban mint kik. árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1900. évi március hó 31-ik napján d. e. 10 órakor Hidasd községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is el fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-a alatt jelzett árfolyammal számított s az 1881. november hó 1-én 3333-ik szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsváradon, 1900. évi január hó 16-án. A kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.

Schill

kir. járásbíró.